

Hari Potter

POTTERMORE

www.BalkanDownload.org

Izdanje za
Noć veštica

Hari Potter – *Pottermore*
Izdanje za Noć veštica
Dž. K. Rouling

Naslov originala
Harry Potter – Pottermore
Halloween Releases (2015)
J. K. Rowling

Prevod:
Gita Og

Lektura:
Esmeralda Vedervaks

za www.BalkanDownload.org

Pecara Nane Og
2016

Sadržaj:

Askaban

Razmišljanja Dž. K. Rouling

Dolores Džejn Ambridž

Razmišljanja Dž. K. Rouling

Ministri magije

Proročki konsultanti za davanje imena

Sibil Treloni

Razmišljanja Dž. K. Rouling

Testrali

Askaban

Askaban postoji još od petnaestog veka, i u početku nije bio zatvor. Ostrvo u Severnom moru, na kojem je bila sazidana prva tvrđava nikad nije bilo ucrtano ni na jednoj mapi, ni normalskoj, ni čarobnjačkoj, i veruje se da je napravljeno, ili uvećano, magijskim putem.

Tvrđava na njemu je u početku bila dom malo poznatom čarobnjaku koji se predstavljao kao Ekrizdis. Ekrizdis je bio čarobnjak nepoznate nacionalnosti, ali očigledno izuzetno moćan, i verovatno lud. Praktikovao je najgore vrste mračnih veština. Sam, u sred okeana, namamljivao je, mučio, i ubijao normalske mornare, očigledno iz zadovoljstva, i tek kada je umro, i čarolija skrivanja koju je bacio izbledela, Ministarstvo Magije je shvatilo da zdanje, pa i celo ostrvo, uopšte postoje. Oni koji su otišli da ga ispitaju su nakon toga odbili da pričaju o tome što su našli unutra, ali najbezazleniji deo je bila činjenica da je sve bilo puno dementora.

Mnogi na vlasti su smatrali da je Askaban zlo mesto, koje bi najbolje bilo uništiti. Drugi su se bojali šta bi se moglo desiti sa dementorima koji su preplavili zdanje, ako bi ih lišili doma. Bića su već bila jaka i bilo je nemoguće ubiti ih, mnogi su se bojali užasne osвете ako bi im oduzeli stanište gde su, očigledno, napredovali. Samo zidovi zgrade su delovali kao preplavljeni jadom i bolom, i dementori su bili odlučni da ih se drže. Stručnjaci koji su proučavali zgrade sagrađene putem mračnih veština, kao i one u kojima su se mračne veštine intenzivno praktikovale, su smatrali da bi čak i Askaban mogao da sprovede sopstvenu osvetu nad bilo kim ko bi pokušao da ga uništi. Tvrđava je, stoga, ostavljena napuštena dugi niz godina, i služila je dementorima za konstantno razmnožavanje.

Kada je Međunarodni Statut o tajnosti donesen, Ministarstvo Magije je smatralo da će mali čarobnjački zatvori koji su postojali širom zemlje, po selima i gradovima, predstavljati izvesni rizik, budući da su pokušaji zatočenih čarobnjaka i veštica da pobegnu često vodili do nepoželjnog lupanja, mirisa i manifestacije svetla. Zatvor sagrađen sa posebnom namenom, koji bi bio lociran na nekom udaljenom ostrvu Hebrida, je bio poželjniji, i kada je Damokle Roul postao ministar magije, počelo je da se radi

na ovome.

Roul je bio čarobnjak diktatorskog pristupa, koji je došao na vlast u svetlu anti-normalskih struja, i dao naglasak nagomilanom besu većine čarobnjačke zajednice, prouzrokovanom time što su bili primorani da počnu da se skrivaju. Sadista po prirodi, Roul je bez razmišljanja skicirao planove za novi zatvor i insistirao da se upotrebi Askaban. Tvrдио je da su dementori koji su živeli tamo bili prednost: mogli su biti iskorišćeni kao stražari, i na taj način uštedeti Ministarstvu vreme, komplikacije i troškove.

Uprkos protivljenju brojnih čarobnjaka, među kojima su bili i stručnjaci za dementore i stručnjaci za zdanja tipa Askabana u Mračnoj istoriji, Roul je sproveo svoj plan, i ubrzo su zatvorenici počeli da pritiču. Niko nikad nije pobjegao. Ako i nisu bili ludi i opasni pre nego što su bili smešteni u Askaban, ubrzo bi postali takvi.

Roula je nasledio Persej Parkinson, koji je zastupao slične stavove i bio za održavanje Askabana. Do trenutka kada je Eldrič Digori došao na poziciju ministra magije, zatvor je bio u funkciji već petnaest godina. Nije bilo bekstava niti proboja sigurnosti. Činilo se da novi zatvor funkcioniše kako treba. Tek kada je Digori otišao da ga obiđe, shvatio je kakvi su tačno uslovi vladali tamo. Zatvorenici su bili mahom ludi, a groblje je bilo napravljeno da bi se sahranjivali oni koji su umirali od očajanja.

Po povratku u London, Digori je napravio komisiju koja je trebala da ispita alternative Askabanu, ili makar da ukloni dementore kao stražare. Stručnjaci su mu objasnili da je jedini razlog što su dementori (mahom) ostajali na ostrvu bio taj što su dobijali stalni priliv duša kojima su se hranili. Ako bi im zatvorenici bili uskraćeni, verovatno bi napustili zatvor i uputili se ka kopnu.

Uprkos ovom savetu, Digori je bio tako užasnut onim što je vide u Askabanu da je pritisnuo komisiju da nađe alternative. Međutim, pre nego što su došli do bilo kakvog rešenja, Digori je dobio zmajske boginje i umro. Od tada pa do postavke Kingslija Okovgroma, ni jedan ministar nije ozbiljno razmatrao zatvaranje Askabana. Pravili su se da ne vide nehumane uslove u tvrdavi, dozvolili da bude magijski uvećana i proširena, i retko je posećivali, zbog užasnog efekta koji je uzrokovao ulazak u zgradu nastanjenu hiljadama dementora. Mnogi su opravdavali svoj stav tako što bi isticali besprekornu statistiku zatvora u pogledu zadržavanja zatvorenika.

Prošlo je gotovo tri veka pre nego što je ta statistika poremećena. Mladi čovek je uspešno prokrijumčaren van zatvora, kada je njegova majka, koja mu je bila u poseti zamenila mesto s njim, što je bio potez koji dementori, budući da su i slepi i nesposobni za ljubav, nisu bili u stanju ni da primete ni da

predvide. Ovom bekstvu je usledilo još jedno, genijalnije i impresivnije, kada je Sirijus Blek uspeo da pobegne dementorima bez ičije pomoći.

Slabosti zatvora su se opširno pokazale tokom sledećih nekoliko godina, kada je došlo do dva masovna bekstva, u koja su bili umešani Smrtožderi. U ovom trenutku su dementori već zauzeli stranu Lorda Voldemorta, koji je mogao da im garantuje vlast i slobodu koju do tada nikad nisu imali. Albus Dambldor je bio jedan od onih koji su dugo osporavali upotrebu dementora kao čuvara, ne samo zbog nehumanog tretmana koje su imali prema zatvorenicima u svojoj moći, već i zato što je predvideo moguću promenu u lojalnosti tako mračnih bića.

Po naređenju Kingslija Okovgroma, Askaban je očišćen od dementora. Mada je ostao u upotrebi kao zatvor, čuvari su sada Aurori, koji se redovno smenjuju sa kopna. Od kada je uspostavljen novi sistem, nije bilo bekstava.

Razmišljanja Dž. K. Rouling

Ime „Askaban“ (Azkaban) potiče od mešanja reči „Alkatraz“ (Alcatraz), koji mu je najbliži normalni ekvivalent, budući da se nalazi na ostrvu, i reči „Abaddon“ (Abaddon), jevrejskog porekla, koja znači „mesto destrukcije“ ili „dubine pakla“.

Dolores Džejn Ambridž

Datum rođenja:

26. Avgust

Štapić:

Breza i zmajski srčani nerv, osam inča⁽¹⁾ dugačak

Hogvortska kuća:

Sliterin

Specijalne sposobnosti:

Njeno pero za kažnjavanje je njen lični izum

Roditelji:

Majka Normalka, otac čarobnjak

Porodica:

Neudata, bez dece

Hobiji:

Sakupljanje ukrasnih tanjira iz serije „Razigrane mačke“ (*Frolicsome Feline*), našivanje volana na tkanine i karnera na kućne elemente, izmišljanje sprava za mučenje

Dolores Džejn Ambriž je bila najstarije dete i jedina ćerka Orforda Ambridža, čarobnjaka, i Elen Kreknel, Normalke, koji su takođe imali i sina Porugu. Doloresini roditelji su bili u nesrećnom braku, i Dolores je potajno prezirala oboje: Orforda zbog nedostatka ambicije (nikad nije bio unapređen, a radio je u Odeljenju za Magijsko održavanje u Ministarstvu magije), a svoju majku, Elen, zbog hirovitosti, neurednosti, toga što je bila Normalka. Oboje, i Orford i njegova ćerka, su krivili Elen za nedostatak magijske sposobnosti kod Doloresinog brata, što se rezultiralo time da se porodica podelila na pola kada je Dolores imala petnaest godina, i to tako što su Orgford i Dolores ostali zajedno, a Elen sa svojim sinom nestala u normalskom svetu. Dolores nikad više nije videla ni majku ni brata, nikad nije pričala o njima, i pretvarala se pred svima koje je sretala da je čistokrvna.

Kao sposobna veštica, Dolores se pridružila Ministarstvu magije odmah nakon što je napustila Hogvorts, zaposlivši se kao niži stažista u Odeljenju za nepropisno korišćenje magije. Već sa sedamnaest godina, Dolores je bila puna predrasuda, sklona da osuđuje i sadista, ali su njena savesnost, međeno ophođenje prema nadređenima, i beskrupuloznost i veština sa kojom je preuzimala zasluge za tuđ rad, ubrzo doveli do unapređenja. Pre nego što je napunila trideset godina, Dolores je unapređena u Direktora Odeljenja, i bila je na nekoliko kratkih koraka do još viših pozicija u upravi Odseka za sprovođenje magijskih zakona. Ovog puta je ubedila oca da ode u preuranjenu penziju, i dodelivši mu mali mesečni džeparac, postarala se da tiho nestane svima sa vidika. Kad god su je pitali (obično kolege koje je nisu volele) „da li si u srodstvu sa onim Ambridžom koji je nekad prao podove ovde?“ nabacila bi svoj najsladi osmeh, nasmejala se, i porekla bilo kakvu vezu, tvrdeći da je njen pokojni otac bio istaknuti član Vizengamota. Gadne stvari su znale da se dogode ljudima koji su se raspitivali za Orforda, ili bilo šta o čemu Dolores nije volela da se priča, a ljudi koji su hteli da ostanu u njenoj milosti su se pravili da veruju u njenu verziju njenog porekla.

Uprkos njenom velikom trudu da stekne naklonost nekog od svojih nadređenih (nikad joj nije bilo naročito stalo ko bi od njih to bio, ali je znala da bi njen status porastao ako bi imala uticajnog muža), Dolores nikad nije uspela da se uda. Mada su je cenili zbog napornog rada i ambicije, oni koji su je najbolje poznavali su smatrali da je teško voleti je. Nakon čašice slatkog šerija, Dolores je uvek bila sklona da iznosi veoma nemilosrdne stavove, pa su čak i oni koji su i sami bili anti-normalski nastrojeni ostajali zatečeni nekim od Doloresinih predloga izrečenim iza zatvorenih vrata, ili njenim idejama o tretmanima koje nemagijska zajednica zaslužuje.

Kako je starila i postajala grublja, ali i uspinjala se unutar Ministarstva magije, Doloresino interesovanje za drangulije koje su interesovale devojčice je bivalo sve naglašenije; njena kancelarija je postala mesto karnera i volana, a dopadalo joj se i sve što je bilo ukrašeno mačićima (mada je smatrala da su živi vrlo neuredni). Kako je Ministar magije, Kornelijus Fadž postajao sve više i više paranoičan da Albus Dambldor ima ambicije da ga nasledi, Dolores je uspela da progura svoj put do samog srca moći, i putem laskanja Fadžu, ali i podgrejavanjem njegovih strahova, predstavljajući sebe kao nekog u koga on može da ima poverenje.

Dolores je postavljena kao Inkvizitor u Hogvortsu, i to joj je, po prvi put u životu dalo mogućnost da u potpunosti ispolji svoje predrasude i okrutnost. Nije uživala u vremenu koje je sama provela u klupi, i čeznula je za šansom da se vrati i razmaše moćju nad onima koji joj (po njenom mišljenju) nisu dali ono što je zasluživala.

Dolores ima gotovo pa fobiju od bića koja nisu baš ili potpuno ljudska. Njen prezir polu-džina Hagrida, i njen teror nad kentaurima, su otkrili užas od nepoznatog i divljeg. Veoma je kontrolišuća osoba, i oni koji izazovu njen autoritet i poglede na svet, moraju, po njenom mišljenju, biti kažnjeni. Aktivno uživa da pokorava i ponižava druge, i osim u njihovim deklarisanim odanostima, mala je razlika između nje i Belatriks Lestredž.

Doloresin boravak u Hogvortsu se završio užasno, budući da je prekoračila ovlašćenja koja joj je Fadž dao, prigrabivši veću vlast, nego što joj je data, ponesena fanatičnom egomanijom. Nakon katastrofalnog kraja njene hogvortske karijere, potresena, ali nepokajana, Dolores se vratila u Ministarstvo, koje je uronilo u previranje zbog povratka Lorda Voldemorta.

Tokom promene režima koji je nastupio kada je Fadž bio primoran da se povuče, Dolores je uspela da ukliza na svoju raniju poziciju u Ministarstvu. Novi ministar, Rufus Skrimdžer, je imao mnogo bitnije probleme koji su ga zaokupili sa svih strana, nego što je to bila Dolores Ambridž. Skrimdžer je kasnije kažnjen zbog ovog previda, zato što je činjenica da Ministarstvo nikad nije kaznilo Dolores za mnogobrojne zloupotrebe moći, prema Hariju Poteru, otkrilo i samozadovoljstvo i nebrigu koja je vladala u Ministarstvu. Hari je smatrao da je to što je Dolores zadržala svoj posao, i izostanak bilo kakvih posledica za njeno ponašanje u Hogvortsu, znak da je samo Ministarstvo u biti korumpirano, pa je zato odbio i da saraduje sa novim ministrom (Dolores je jedina osoba, osim Lorda Voldemorta, koja je ostavila trajni fizički ožiljak na Hariju, tako što ga je prisiljavala ga da urezuje reči „Neću više da lažem“ na svoju nadlanicu, tokom kaznene nastave).

Dolores je uskoro uživala u Ministarstvu više nego ikad. Kada je Pije Glupsije, koji je bio samo marioneta, preuzeo Ministarstvo, a sluge Mračnog

Gospodara se infiltrirale, Dolores je konačno bila u svom elementu. Kada su nadležni Smrtožderi pravilno procenili da ima mnogo više zajedničkog s njima nego što je ikad imala sa Albusom Dambldorom, ne samo da je zadržala svoju poziciju, nego su joj dodeljena i dodatna ovlaštenja, pri čemu je postala predsednik Komisije za registraciju čarobnjaka normalaskog porekla, što je u suštini bio preki sud, koji je zatvarao sve koji su bili normalaskog porekla na osnovu toga što su „ukrali“ svoje štapiće i svoju magiju.

Upravo dok je sedela na suđenju još jednoj nevinoj ženi, Hari Potter je konačno napao Dolores, i to u samom srcu Ministarstva, ukravši od nje horkruks, koji je nesmotreno nosila.

Padom Lorda Voldemorta, Dolores Ambridž je izvedena na sud zbog svoje entuzijastične saradnje sa njegovim režimom, i osuđena zbog mučenja, zatvaranja, i smrti nekoliko ljudi (neki od onih normalaskog porekla koje je osudila na Askaban nisu preživeli teške muke na koje su bili stavljeni).

Razmišljanja Dž. K. Rouling

Jednom, vrlo davno, sam dobila uputstva za izvesnu veštinu ili obavezu (izražavam se namerno maglovito koliko god je moguće, iz razloga koji će do kraja izlaganja biti očigledni), i dok sam ih sprovodila došla sam u kontakt sa nastavnicom ili instruktorkom koja mi se, već na prvi pogled, nije sviđala.

Žena o kojoj je reč mi je intenzivno uzvratila antipatiju. Zašto smo bile jedna protiv druge i od starta i toliko intenzivno, u potpunosti i (barem sa moje strane) nerazumno, iskreno ne umem da kažem. Ono što se urezalo u moj um je njena naglašena sklonost prema šašavim drangulijama. Naročito se sećam malene, plastične, bledožute mašnice, koju je nosila u kratkoj kovrdžavoj kosi. Zurila bih u tu mašnicu, koja bi mnogo više odgovarala trogodišnjoj devojčici, kao da je bila neka odbojna fizička izraslina. Bila je prilično dežmekasta žena, i ne baš mlada, sa sklonošću da nosi karnere gde (po meni) karnerima nije bilo mesto. Takođe je nosila premale ručne tašne, koje kao da su bile pozajmljene iz dečije kolekcije, a njena je ličnost, koja je bila suprotna od svega što je bilo slatko, nevino i inteligentno, budila duboku odbojnost.

Uvek sam po malo oprezna kada pričam o ovakvim izvorima informacija, jer je razjarujuće čuti da vas tumače van konteksta, i to na način koji drugim ljudima može da nanese puno bola. Ova žena NIJE „prava Dolores Ambridž“. Nije izgledala kao žaba, nikad prema meni, a ni bilo kome drugo, nije bila sadistički ili zlonamerno nastrojena, i nikad je nisam čula da iznosi ni jedan stav koji bi joj bio zajednički sa Ambridžovom (istini za volju, nikad je nisam poznavala dovoljno dobro da znam njene stavove ili sklonosti, što moju antipatiju prema njoj čini još manje opravdanom). Ipak, istina je reći da sam od nje pozajmila, pa onda groteskno preuveličala, ukus za bolesno slatke i detinjaste haljine, jesam se setila te tanane, bledožute, plastične mašnice, kada sam smestila muvolike ukrase u Doloresinu kosu.

Primetila sam, više nego jednom u životu, da ukus za neopisivo tepanje može da ide ruku pod ruku sa vrlo negativnim pogledima na svet. Jednom sam delila kancelariju sa ženom koja je prekrila zid iza svog stola slikama čupavih mačića; bila je najlicemerniji, ogorčeni prvak u izricanju smrtnih kazni sa kojim sam ikad imala tu nesreću da podelim čajnik. Čini mi se da se ljubav za sladunjave stvari često javlja kada nedostaje prave topline ili milosrđa.

Dakle, Dolores, koja je jedan od likova prema kojima sam osećala čistu

antipatiju, je postala legura delova uzetih od ove dve, kao i iz raznih drugih izvora. Njena želja da kontroliše, kažnjava, i nanosi bol, a sve to u ime reda i zakona, je, prema mom mišljenju, podjednako za osudu, kao i neuglačana težnja ka zlu Lorda Voldemorta.

Ambridžina imena su pažljivo izabrana. „Dolores“ (*Dolores*) znači patnju, nešto što ona nesumnjivo širi oko sebe. „Ambridž“ (*Umbridge*) je igra reči na britanski izraz „*to take umbrage*“, što označava uvredu. Dolores vređa bilo kakvo neslaganje sa njenim ograničenim pogledima na svet; smatrala sam da njeno prezime nosi u sebi sitničavost i krutost njenog karaktera. Mnogo je teže objasniti „Džejn“ (*Jane*); prosto, delovalo mi je prilično zadovoljavajuće i uredno između njena druga dva imena.

Ministri magije

Ministarstvo magije je zvanično osnovano 1707, godine, postavljanjem prvog čoveka sa titulom „Ministar magije“, Ulika Gampa.^[2] Ministar magije se bira demokratskim putem, mada je bilo kriznih perioda kada bi pozicija bila prosto ponuđena pojedincu, bez javnog glasanja (takva ponuda je data Albusu Damblodoru u više navrata i on ju je svaki put odbio). Ne postoji vremensko ograničenje ministarskom mandatu, ali je osoba koja je ministar u obavezi da raspisuje redovne izbore barem jednom u sedam godina. Ministri magije obično ostaju na toj poziciji mnogo duže nego normalni ministri. Uopšteno rečeno, uprkos mnogo kukanja i gundanja, njihova zajednica stoji uz njih na način koji se retko viđa u normalnom svetu. Ovo je verovatno zato što čarobnjačka strana oseća da će, ako ne budu sami mogli adekvatno da se organizuju, Normalci pokušati da se mešaju.

Normalni premijer nema uticaja na postavljanje ministra magije, čiji je izbor u celosti u domenu magijske zajednice. Sva pitanja koja se tiču magijske zajednice u Britaniji rešava isključivo ministar magije, i on ima vrhovnu jurisdikciju u svom Ministarstvu. Hitne posete ministra magije normalnom premijeru najavljuje portret Ulika Gampa (prvog ministra za magiju) koji visi na zidu kancelarije normalnog premijera u ulici Dauning, broj 10.

Ni jedan normalni premijer nikad nije zakoračio u Ministarstvo magije, zbog toga što, kako je to bivši ministar Dugald Makfejl (u kancelariji od 1858. do 1865.) jezgrovito sročio: „nji’ovi malešni, smrdavi mozgići ne b’ s’ mogli nosat so tim.“

Ulik Gamp (*Ulick Gamp*) 1707-1718

Kao raniji vrhovni veštac Vizengamota, Gamp je imao mučan posao da ustroji izdeljenu i uplašenu zajednicu da se prilagodi nametanju

Međunarodnog Statuta o tajnosti. Njegovo najveće dostignuće je to što je osnovao Odsek za sprovođenje magijskih zakona.

Damokle Roul (*Damocles Rowle*) 1718-1726

Roul je izabran prvenstveno zato što se smatralo da ima „čvrstu ruku“ kad su Normalci u pitanju. Kako ga je Međunarodna konfederacija čarobnjaka žestoko osuđivala, na kraju je bio prinuđen da podnese ostavku.

Persej Parkinson (*Perseus Parkinson*) 1726-1733

Pokušao je da donese zakon po kojem bi bilo nezakonito da se stupa u brak sa Normalcima. Pogrešno je procenio javno mnjenje; čarobnjačka zajednica, umorna od anti-normalskih strujanja, i željna mira, mu je izglasala nepoverenje, pri prvoj zgodnoj prilici.

Eldrič Digori (*Eldritch Diggory*) 1733-1747

Popularni ministar koji je osnovao program za regrutovanje Aurora. Umro je tokom mandata (od zmajskih boginja).

Albert But (*Albert Boot*) 1747-1752

Dopadljiv, ali nesposoban. Podneo je ostavku nakon što se vrlo loše postavio tokom pobune goblina.

Bazil Flek (*Basil Flack*) 1752-1752

Ministar sa najkraćim mandatom. Bio je u kancelariji dva meseca; podneo je ostavku nakon što su goblini ujedinili snage sa vukodlacima.

Hesfest Proburaz (*Hesphaestus Gore*) **1752-1770**

Proburaz je jedan od prvih Aurora. Uspešno je ugušio brojne pobune magijskih bića, mada istoričari smatraju da je njegovo odbijanje da razmotri rehabilitacione programe za vukodlake, na kraju dovelo do više napada. Obnovio je i ojačao zatvor Askaban.

Maksimilijan Kraudi (*Maximilian Crowdy*) **1770-1781**

Otac devetoro Kraudija je bio harizmatični vođa koji je iskorenio nekoliko ekstremističkih čistokrvnih grupa koje su planirale napade na Normalce. Njegova misteriozna smrt tokom mandata je bila predmet brojnih knjiga i teorija zavere.

Porteus Načbul (*Porteus Knatchbull*) **1781-1789**

1782. ga je tajno pozvao aktuelni normalski premijer, lord Nort, da vidi da li bi on mogao da pomogne sa mentalnom nestabilnošću kralja Džordža III koja je počele da se pojavljuje. Procurelo je da lord Nort veruje u čarobnjake, i bio je prisiljen da podnese ostavku nakon izglasavanja nepoverenja.

Zanosni Osbert (*Unctuous Osbert*) **1789-1798**

Većina zajednica je smatrala da su na njega prevelik uticaj imali bogati

čistokrvni čarobnjaci na položajima.

Artemisija Lafkin (*Artemisia Lufkin*) 1798-1811

Prva žena koja je bila ministar magije. Osnovala je Odsek za međunarodnu magijsku saradnju i intenzivno i uspešno se zalagala da se Svetsko prvenstvo u kvidiču organizuje u toku njenog mandata.

Grogan Stamp (*Grogan Stump*) 1811-1819

Vrlo popularni ministar magije, strastveni ljubitelj kvidiča (Tatshilska tornada), je osnovao Odsek za magijske igre i sportove i uspeo da izmanevriše kroz legislaciju o magijskim zverima i bićima, koja je dugo privlačila pažnju.

Džozefina Flint (*Josephina Flint*) 1819-1827

Kada joj je počeo mandat ispostavilo se da ima nezdravu anti-normalsku sklonost; nisu joj se dopadale nove normalске tehnologije, poput telegrafa, za koji je tvrdila da ometa pravilnu upotrebu štapića.

Otalina Gembol (*Ottaline Gambol*) 1827-1835

Mnogo naprednija ministarka, koja je uvela komitete koje bi istraživali snagu uma kod Normalaca, koja je, tokom ovog perioda Britanske imperije, bila veća nego što su neki čarobnjaci verovali.

Radolfus Lestrejndž (*Radolphus Lestrangle*) 1835-1841

Reakcionar koji je pokušao da zatvori Odeljenje misterija, koje ga je ignorisalo. Na kraju je podneo ostavku zbog lošeg zdravlja, za koje se spekulisalo da je u stvari njegova nesposobnost da se nosi sa strujama u kancelariji.

Hortenzija Milifat (*Hortensia Milliphutt*) 1841-1849

Usvojila je više legislacija nego bilo koji ministar, od kojih je većina bila vrlo korisna, mada su neke bile zamorne (šiljatost šešira, i slično), i one su na kraju dovele do njenog političkog pada.

Evandželin Orpington (*Evangeline Orpington*) 1849-1855

Bila je dobra prijateljica kraljice Viktorije, koja nikad nije shvatila da je Evandželin veštica, a kamoli ministar magije. Verovalo se da je Orpingtonova magijski (i nelegalno) bila umešana u Krimski rat.

Prisila Dupont (*Priscilla Dupont*) 1855-1858

Stekla je neracionalni prezir prema normalskom premijeru, lordu Palmerstonu, do tolike mere da je to izazvalo takve probleme (novčići koji su se pretvarali u punoglavce u njegovim džepovima, itd.) da je bila prinuđena da odstupa. Najveća ironija u svemu tome je bila to što su Palmerstona Normalci prinudili da podnese ostavku dva dana kasnije.

Dugald Makfejl (*Dugald McPhail*) 1858-1865

Pouzdana osoba. Dok je normalski parlament prolazio kroz period prevrata, Ministarstvo magije je bilo u fazi dobrodošlog mira.

Feris „Slavina“ Spavin (*Faris „Spout-hole“ Spavin*) 1865-1903

Ministar magije sa najdužim stažom, i najgovorljiviji od svih, preživeo je „pokušaj ubistva“ (šutiranje) od strane kentaura kojem se nije dopala poenta Spavinove neslavne „kentaur, duh, i patuljak ulaze u bar“ šale. Prisustvovao je sahrani kraljice Viktorije u admiralskom šeširu i kamašnama, što je bio trenutak kada je Vizengemot nežno nagovestio da je vreme da odstupi sa dužnosti (Spavin je imao 147 godina kada je napustio poziciju).

Venusija Krikerli (*Venusia Crickerly*) 1903-1912

Drugi bivši Auror koji je postao ministar, i koju su smatrali i kompetentnom i prijatnom. Krikerlijeva je umrla u čudnovatoj baštovanskoj nesreći (povezano sa mandragorom).

Arčer Evermond (*Archer Evermonde*) 1912-1923

Kako se zadesio na položaju ministra tokom Prvog svetskog rata Normalaca, Evermond je progurao hitnu legislativu kojom se vešticama i čarobnjacima zabranjivalo da se mešaju, da ne bi rizikovali masovno kršenje Međunarodnog statuta o tajnosti. Hiljade su mu se usprotivile, pomažući Normalcima gde god su mogli.

Lorkan Maklerd (*Lorcan McLaird*) 1923-1925

Nadaren čarobnjak, ali ne baš tip za političara, Maklerd je bio izuzetno

ćutljiv ćovek, koji je najradije komunicirao jednosloŹnim rećima i eksplicitnim oblaćcima dima koje je izbacivao iz svog Źtapića. Bio je prisiljen da napusti poziciju iz ćiste iritacije koju je njegova ekscentrićnost izazivala.

Hektor Foli (*Hector Fawley*) **1925-1939**

Mada je bez sumnje izabran za ministra zbog toga Źto je bio suŹta suprotnost Maklerdu, vatreni i kitnjasti Foli nije dovoljno ozbiljno shvatio pretnju koju je svetskoj ćarobnjaćkoj zajednici predstavljao Gelert Grindelvald. Platilo je to svojim poslom.

Lenard Spenser-Mun (*Leonard Spencer-Moon*) **1939-1948**

Stabilni ministar koji se uzdigao do poloŹaja stepenik po stepenik, poćevŹi kao kafe-kuvar u Odeljku za magijske nesreće i katastrofe. Nadzirao je period velikog mećunarodnog ćarobnjaćkog i normalskog konflikta. Imao je izuzetno dobar radni odnos sa Vinstonom ćerćilom.

Vilhelmina Taft (*Wilhelmina Tuft*) **1948-1959**

Vesela veŹtica koja je bila ministar tokom perioda dobrodoŹlog mira i napretka. Umrla je u toku trajanja mandata, nakon Źto je, prekasno, otkrila alergiju na karamele sa ukusom alihotsije.^[3]

IgneŹsus Taft (*Ignatius Tuft*) **1959-1962**

Sin prethodne ministarke. ćvrste ruke, oslonio se na majćinu popularnost da bi dobio izbore. Obećao je da će ustanoviti kontroverzan i opasan program odgajanja Dementora, te mu je mandat prisilno zavrŹen.

Nobi Pijavica (*Nobby Leach*) 1962-1968

Budući da je bio prvi Ministar magije normalnog porekla, njegovo postavljanje je izazvalo preneraženost kod stare (čistokrvne) garde, od kojih su mnogi dali otkaze na svoje položaje u vladi u znak protesta. Uvek je negirao bilo kakvu vezu sa pobedom Engleske u Svetskom prvenstvu u fudbalu 1966. Podneo je ostavku na položaj, nakon što se razboleo od misteriozne bolesti (što je dovelo do množenja teorija zavere).

Judžinija Dženkins (*Eugenia Jenkins*) 1968-1975

Dženkinsova se spretno snašla sa nemirima koje su izazvali čistokrvni tokom Marševa za prava Poruga krajem šezdesetih, ali se uskoro suočila sa prvim usponom Lorda Voldemorta. Dženkinsova je ubrzo udaljena sa pozicije kao nedorasla zadatku.

Harold Minčam (*Harold Minchum*) 1975-1980

Smatrali su ga čarobnjakom čvrste ruke, i postavio je još više Dementora oko Askabana, ali je bio nemoćan da spreči ono što je izgledalo kao Voldemortovo nezaustavljivo uzdizanje u moći.

Milisent Bagnold (*Millicent Bagnold*) 1980-1990

Vrlo sposoban Ministar. Morala je da odgovara Međunarodnoj Čarobnjačkoj Konfederaciji zbog količine kršenja Međunarodnog statuta o tajnosti onog dana i noći kada je Hari Potter preživeo napad Lorda Voldemorta. Oslobođena je optužbi nakon što je veličanstveno izjavila, sada

neslavnu rečenicu: „Tvrđim da je to naše neotuđivo pravo da slavimo“, koja je izazvala uzvike odobravanja svih prisutnih.

Kornelijus Fadž (*Cornelius Fudge*) 1990-1996

Političar od karijere kojem je previše godila stara garda. Uporno negiranje trajne pretnje koju je predstavljao Lord Voldemort ga je na kraju stajala posla.

Rufus Skrimdžer (*Rufus Scrimgeour*) 1996-1997

Treći bivši Auror koji je došao na ovaj položaj. Skrimdžera je tokom mandata ubio Lord Voldemort.

Pije Glupsije (*Pius Thicknesse*) 1997-1998

Preskočen je iz većine zvaničnih zapisa, budući da je bio pod Kontrolišućom kletvom tokom celog trajanja mandata, i nesvestan bilo čega što je radio.

Kingsli Okovgrom (*Kingsley Shacklebolt*) 1998-danas

Nadgledao je hvatanje Smrtoždera i Voldemortovih pristalica nakon smrti Lorda Voldemorta. U startu postavljen za „vršioca dužnosti Ministra“, Okovgrom je zatim i izabran za tu poziciju.

Proročki konsultanti za davanje imena

Čarobnjački roditelji daju veliki broj različitih imena svojoj deci. Neka su ona koja mi možda smatramo normalnim imenima (npr. Džejms, Hari, Ronald), dok druga odaju određenu osobinu ličnosti ili sudbinu nosioca (npr. Ksenofilus, Remus, Alekto)^[4]

Neke čarobnjačke porodice imaju tradiciju davanja imena. Porodica Blek, na primer, voli da daje imena svojim potomcima po zvezdama i sazveždima (mnogi bi rekli da je to u skladu sa njihovom visokim stremljenjima i ponosom). Druge čarobnjačke porodice (kao Poterovi, i Vizlijevi) prosto biraju omiljena imena za svoju decu, i ne komplikuju stvari.

Izvesan deo magijske zajednice se, međutim, pridržava drevne čarobnjačke prakse savetovanja sa proročkim konsultantima za davanje imena, koji će (obično za masnu isplatu u zlatu) predvideti budućnost deteta i predložiti odgovarajući nadimak.

Ova praksa postaje sve ređa i ređa. Mnogi roditelji više vole da „puste njega/nju da nađe svoj sopstveni put“, i ne žele (sa dobrim razlogom) da dobiju prerane naznake sposobnosti, ograničenja, ili u najgorem slučaju, tragedije. Majke i očevi su se neretko vraćali sluđeni brigom, nakon posete proročkom konsultantu za davanje imena, sa željom da nikad nisu ni čuli vidovnjačka predviđanja vezana za ličnost ili budućnost svog deteta.

Sibil Treloni

Datum rođenja:

9. Mart

Štapić:

Leska i dlaka jednoroga, devet i po inča,^[5] vrlo fleksibilan

Hogvortska kuća:

Rejvenklo

Specijalne sposobnosti:

Vidovnjak, mada joj je talenat nepredvidiv i nesvestan

Roditelji:

Majka Normalka, otac čarobnjak

Porodica:

Jako mlada je stupila u brak koji se nepredviđeno raspao, kada je odbila da uzme njegovo prezime Cenjkotrtica,^[6] bez dece

Hobiji:

Vežba tragična proricanja pred ogledalom, voli šeri

Sibil je čukununuka istinske vidovnjakinje Kasandre Treloni. Kasandrin talenat je razvodnjen tokom generacija, mada je Sibil nasledila i više nego što je svesna. Napola i sama verujući u sopstvene laži o svom talentu (jer ona je najmanje devedeset posto prevarant), Sibil je uvežbala dramatičan način proricanja, i uživa da impresionira svoje naivnije čak zloslutnim proricanjima i predviđanjima tragedija. Talentovana je za gatarske trikove; pravilno je pročitala Nevilovu nervozu i podložnost uticajima na prvom času, pa mu je zato rekla da će slomiti šolju, što je on i uradio. U drugim slučajevima, lakoverni studenti rade posao umesto nje. Profesorka Treloni je rekla Lavander Braun da će joj se šesnaestog oktobra desiti nešto čega se užasava; kada je na taj dan Lavander dobila pismo u kojem joj javljaju da je njen zec-ljubimac uginuo, odmah je to povezala sa predviđanjem. Sva Hermajonina^[7] logika i zdrav razum (Lavander se nije užasavala smrti svog zeca, koji je bio veoma mlad; zec nije uginuo šesnaestog, nego dan ranije) su bila uzaludna: Lavander je želela da veruje da je njena nesreća bila predskazana. Po zakonu verovatnoće, neka od mnogih proricanja profesorka Treloni se obistine. Ipak, većinu vremena ona samopouzdanu lupeta.

Međutim, Sibil doživljava veoma retke trenutke istinske vidovitosti, kojih se, posle toga, nikad ne seća. Zapravo je obezbedila svoje mesto na Hogvortsu, jer je tokom razgovora sa Dambldorom, otkrila da je nesvesni nosilac važnog znanja. Dambldor joj je u školi dao utočište, delom da je zaštititi, delom u nadi da će uslediti još pravih proricanja (za šta je morao da čeka još mnogo godina).

Svesna svog niskog statusa među osobljem, među kojima je bila skoro najmanje talentovana, Sibil je većinu svog vremena provodila nasamo, u svom zagušljivom i pretrpanom kabinetu u kuli. S toga, možda, i nije iznenađenje da je razvila preteranu sklonost ka alkoholu.

Razmišljanja Dž. K. Rouling

Profesorka Treloni i Mekgonagal su sušte suprotnosti; jedna je gotovo pa šarlatan, manipulator, i puna grandioznosti, druga je izvanredno inteligentna, stroga i ispravna. Znala sam, međutim, da će kada savršeni autsajder i uljez na Hogvortsu, Dolores Ambridž pokuša da istera Sibil iz škole, Minerva Mekgonagal, koja je u mnogim prilikama kritikovala profesorku Treloni, pokazati pravu dobrotu svog karaktera, i pojuriti u njenu odbranu. Postoji osećaj tragike oko profesorke Treloni, i u stvarnom životu bi me užasno nervirala, ali mislim da je Minerva naslutila njen prikriveni kompleks niže vrednosti.

Napisala sam detaljne biografije za mnoge zaposlene u Hogvortsu (kao što su Albus Dambldor, Minerva Mekgonagal, i Rubeus Hagrid) od kojih su neke iskorištene u knjigama, a neke ne. S jedne strane je prikladno što sam imala samo nagoveštaj ideje o tome šta se događalo sa profesorkom Proricanja pre nego što se pojavila u Hogvortsu. Zamišljam da se Sibilino prehogvortsko vreme sastojalo od lunjanja kroz čarobnjačku zajednicu, u pokušaju da na račun svoje genealogije osigura posao, ali prezirući svaku ponudu koja nije bila u skladu sa onim što je ona smatrala da dolikuje vidovnjaku.

Volim kornvolska prezimena, a do treće knjige u serijalu nisam upotrebila ni jedno, pa je profesorka Treloni tako dobila prezime. Nisam htela da joj dam komično prezime, ili neko koje bi impliciralo prevaru, već nešto upečatljivo i privlačno. „Treloni“ je veoma staro prezime, i sugeriše Sibilino preveliko oslanjanje na pretke kad želi da impresionira. Postoji prelepa kornvolska pesma u kojoj se pojavljuje to prezime („*The Song of the Western Men*“^[8]). Sibilino ime (*Sybill*) je homonim sa sibilom (*Sibyl*), što je bilo ime za proročice u drevnim vremenima. Moj američki izdavač je hteo da koristim ime „*Sibyl*“, ali je meni bila draža moja verzija, jer je, mada podseća na istaknute proročice iz davnih vremena, ipak samo varijanta u spelovanju nepopularnog ženskog imena *Sybil*. Nekako sam osećala da se profesorka Treloni nikako ne bi mogla okarakterisati kao sibila.

Testrali

Testrali imaju po malo zlokobnu reputaciju, budući da izgledaju kao crni, kosturni konji, sa krilima šišmiša, i da su nevidljivi za sve one koji nisu stvarno dodirnuti smrću. Tokom ranijih vekova se smatralo da je nesreća videti ih; dugo su ih lovili i jako loše prema njima postupali, a njihova prava priroda (koja je ljubazna i nežna) je bila mahom pogrešno shvaćena. Testrali nisu znaci ili predskazanja, niti (uprkos svom jezivom izgledu) na bilo koji način predstavljaju pretnju za ljude, i uvek imaju razumevanje za strah koji prvi pogled na njih izaziva u posmatraču.

Sposobnost da se vide testrali je znak da je posmatrač svedočio smrti, i stekao emocionalno razumevanje značenja smrti. Nije iznenađenje što je trebalo puno vremena da se njihovo značenje pravilo razume, budući da tačan momenat kada se takvo znanje stekne veoma varira od osobe do osobe. Hari Potter nije bio sposoban da vidi testrale godinama, mada mu je majka ubijena pred njim, i to zato što je bio beba kada se ubistvo desilo, nije bio u stanju da shvati sopstveni gubitak. Čak i nakon smrti Sedrika Digorija su mu trebale nedelje pre nego što je sagledao puno značenje konačnosti smrti. Tek u tom trenutku su mu testrali koji vuku kočije od stanice u Hogsmidu do zamka Hogvorts postali vidljivi. S druge strane, Luna Lavgud, koja je izgubila majku kad je bila mala, je videla testrale vrlo brzo nakon toga, jer je intuitivna, spiritualna, i ne boji se onog što dolazi posle.

Mada im je izgled po malo zastrašujuć, ovi konji mesožderi su zaštitni znak puta u drugu dimenziju, i nagrađuju one koji im veruju odanošću i poslušnošću. Testrali su poreklom iz Velike Britanije i Irske, mada su viđani i u delovima Francuske, kao i na Pirinejskom poluostrvu; izgleda da su povezani sa čarobnjacima koji vode poreklo od Kelta, za koje se zna da su veoma voleli konje. U ostalim delovima sveta postoje ekvivalenti Testrala.

KRAJ

**Obrada: Disco Ninja
& još neko (ali to je tajna)**

BalkanDownload

^[1] 8 inča = 20,32 cm (prim. prev.)

^[2] Do 1707. Čarobnjački Savet je bio najdugotrajnija (mada ne i jedina) organizacija koja je upravljala magijskom zajednicom u Britaniji. Međutim, nakon što je usvojen Međunarodni statut o tajnosti 1692., čarobnjačkoj zajednici je zatrebala bolje strukturirana, organizovanija, i kompleksnija upravna vlast od one koju su do tada imali, da bi podržala, regulisala, i komunicirala sa zajednicom koja se skrivala. Samo oni čarobnjaci i veštice koji su nosili titulu „Ministar magije“ se nalaze na ovoj listi.

^[3] *Alihotsy* – alihotsija, magično drvo, poznato i pod imenom hijena-drvo, leči histeriju i nekontrolisani smeh. (prim. prev.)

^[4] *Xenophilus* – Ksenofil sa Halkidikija, filozof pitagorejca i muzičar, takođe - ksenofil (grč.) onaj koji voli strance i strane stvari; *Remus* – Rem, Romulov brat, odgajila ih je vučica; *Alecto* – Alekto, u grčkoj mitologiji jedna od erineja (boginje osvete i prokletstva), za koju se verovalo da stvara tugu, a zabavljaju je rat i svađe. (prim. prev.)

^[5] 9½ inča = 24,13 cm (prim. prev.)

^[6] *Higglebottom* – *higgle*, arhaična verzija reči *haggle* – cenjkati se; *bottom* – trtica, zadnjica (prim. prev.)

^[7] U Novom transkripcionom rečniku engleskih ličnih imena, autor zvaničnih pravila Tvrtko Prčić upozorava pisca rečima „NE Hermiona“. Normiran je samo oblik Hermajoni za bilo koju osobu što nosi ovo ime. (prim. prev.)

^[8] *The Song of the Western Men* – „Pesma zapadnih ljudi“ se još zove i „Treloni“ (*Trelawney*) i u pitanju je rodoljubiva pesma, nezvanična himna Kornvola, napisana u znak revolta zbog hapšenja i utamničenja ser Džona Trelonija, ili njegovog unuka biskupa Džonatana Trelonija. (prim. prev.)